

גב' א. בלור:

מנהלת המחל' לטיפול בילד ראשית, ברצוני להודות לכם על שפתתם לי האפשרות להנפיע בישיבה זו, שאני מופתעת בפעם הראשונה. אני מקווה שתהיינה הזדמנויות שונות שהועדה הזו תספיק כיתר שאת בעניני העבודה של המחלקה לטיפול בילד, וטוב יהיה באם תתקיימה ישיבות כאלה מדי פעם בפעם. ברצוני לייעץ לחברי הועדה, לנצל את חופשת הכנסת בנוסעים ובקורים, על מנת לראות מקרוב את המוסדות, והועדה תתן את מסקנותיה על העבודה המושקעת במשרד הסעד. על כל פנים, אני מקווה, שהתחלה צנועה זו (השתתפותנו בישיבה), תביא שנוי ניכר בתוך העבודה בעתיד.

בטרם אתחיל לדבר על התקציב שהגשנו למשרד הסעד, אני מרשה לעצמי להגיד כמה כללים על הטיבנה הארגוני של המחלקה שאני מנהלת - המחלקה לטיפול בילד ובנוער:

בשנת התקציב של אשתקד, הצבנו סעיף אשר תכנו היה להתאמת סניפים מחוזיים בירושלים, חיפה ותל-אביב; מלים אחדות לסעיף זה: אנו שואפים לקראת ביטוס המשרדים האלה ולהתאמת הסניפים האזוריים. ללשכות. הנוער. ככדי לבסס את המחלקות הללו, יהיה צורך ב-20 עובדים נוספים, אשר מחציתם יהיו עובדים מקצועיים, ומחציתם - עובדים אדמיניסטרטיביים.

לשם יעילות וריכוז הפעולות במחלקה לטיפול בילד ובנוער, חלקנו את כל בעיות הילדים ל-4 סדורים: (1) מדור לגיל רך; (2) מדור לגיל בי"ס; (3) מדור לגיל הדורש טיפול מיוחד; (4) מדור לגיל הכשרה.

לצערי, אין בידי הטטטיסטיקה של הטנה החולפת, כלומר, עד ה-1 באפריל, אולם אשתדל למסור לכם כמה מספרים: בתקופת אפריל 1950 עד 31/12/50 - סודרו על ידינו 2058 ילד; מהם 900 ילד סודרו ע"י משרד הסעד, אשר רובם של הילדים האלה הם ילדי עולים. סדורם של ילדים אלה הצריך 9600 ל"י. ובמסך 3 חדשים נוספים, דצמבר-מרץ, סודרו 2704 ילד; מהם היו בתוך פעולה מיוחדת לשעת חרום. והתקציב שעמד לרשותנו למען סדור הילדים היה 8500 ל"י לחודש.

אין לנו כל סכויים לרדת במספר סדור ילדים, כי לפי מה שטראה העתיד, נצטרך לסדר ילדים במספר רב יותר עקב גדול העליה. עתה עומדת לפנינו עלית יהודי עירק, ואין איש מאתנו יודע איזו עליה תעמוד לפנינו בעוד זמן מה.

אשר לעליה-הנוער, ברצוני לומר, שיטבן סיבות טובות על כפי לא קבלה על עצמה את סדורם של הילדים, וכך קבלה רק 40 ילד בגיל בי"ס, ואני בדעה שמספר זה הנו מספר אפסי. עליה-הנוער טובה לקבל ילדים מסבה זו שתורי הילדים עמדו לבוא ארצה ועם בואם הם דורשים את החזרת הילדים, פרץ סקנדל בענין זה, ואז התחילה, למעשה, הדאגה לסדור ילדים, עולים חדשים, הבאים ביחד עם הוריהם ארצה. ולפי, אני חושבת/טבצטרך להעלות את התקציב שיש ברשותנו.

בהזדמנות זו, ברצוני לעורר את בעית הילדים הדפקטיביים, ואני שמחה להסמיע את דברי בפני חברי הועדה, אשר ביניהם הנם מורים לפי מקצועם - עלינו לציין שאין אנו מצליחים לסדר אף ילד, שהוא אינו מתאים למסגרת של טיפול רגיל. ילד עזוב אחד, מוסך אחריו 4-5 ילדים דפקטיביים מכל הסביבה. ואני אומרת, כי לא יתכן לעמוד מן הצד באפס מעשה. יש לעשות טאמץ כל שהוא לפתרון בעיה זו.

אנו חייבים לעשות פעולה מאומצת, על מנת לספיק בילד, וזאת בזכות ולא בחסד. הילד שייך למשפחה, והמשפחה - לילד, ביחוד לאחר עקירתן של אלפי משפחות יהודיות מארצותיהן - בתבעת פעולה מאומצת ותקציב מתאים.

נב' צ. בלוח: בקשר לטיפול הילדים במעברות:

באמצע חודש מרץ, ערכנו טיול בהסתתפותם של רופאים ואחיות, והגענו לידי סיכום שיט צורך לטנות את הצורה של בית התינוקות של המעברה, מסום שבית התינוקות זה מסרת כמה מעברות. אנו מעונינים להקים מספר בתי תינוקות במעברות, כי אנו רואים הכרח להקים 500 מקומות מינימום, וזה, כאמור, עקב גידול העליה.

למרות שיש לי יחסים תקינים עם כל הגופים האחרים, אנו נתקלים באי-נעימויות במדורם של ילדים במוסדות שלא תמיד הם עומדים על הגובה וזה בגלל חוסר התקציב. כל זה חייב רביזיה במיבנה התקציב ביחס אלינו, ויש לקחת בחשבון את כוח הקליטה. ואני רוצה לומר, שבליט ברירה, השתמשנו בכספים שהיו מיועדים לתיכון המוסד.

נוסף למעברות, יש להתקין 200 מקומות בבתי-תינוקות בארץ; ואנו ממליצים להרחיב בשטח זה. כמו כן אנו מעונינים ב-200 מקומות בשביל ילדים מפגרים.

הפנימיה הפרימיטיבית לאלמים וחרשים, שהיתה קיימת עד לפני המלחמה, איננה קיימת יותר כעת. ועתה, יש צורך להקים פנימיה בשיתוף פעולה עם "מלבן".

תרשו לי להוסיף מספר מלים על ילדים דפקטיביים: הגיעו אינפורמציות לעתונות על הנעשה ביחס לילדים אלה. ינשאלנו ע"י המערכת אם לפרסם העובדות או שאנחנו יתקן את המצב בעתיד. המצב בענין זה לא ישתפר. חזר השעה 12. זוהי שאלה של סדור 80 ילדים כאלה. כמו כן יתחיל המלה שהעם כולו חייב לעשות משהו לטובת ענין זה. לדעתי, הגויות שבין מסה במקליס בקשיים עצומים כאלה, באדת בעקב העליה ההמונית היורדת ארצה. אני מרשה לעצמי לומר שהתקציב של משרד הסעד אינו מתאים לפעולה זו. ואני מבקשת שאתם, חברי הועדה לשרותים צבוריים, תשקלו היטב את כל הבעיות שאנו מעוררים פה.

טיפול בנוער ממוסדות פתוחים:

אין כנמצאו עם קטן כעמנו, חסר-עדיין בשלבי מלחמה, ואשר קלט במשך תקופה כה קצרה חצי מליון עולים חדשים. על כן יש צורך לעשות: פעולה מאומצת ומקבילה למען סדור ילדים.

קבלנו הקצבה מטעם הממשלה הסנדטורית בסכום של 6000 ל"י לפעולה מונעת. וכיום אינני יודעת מדוע התקציב הזה יורד מאז.

עלינו לטפל בילדים מביל הדרך ביותר, בכפר הנטוש ובפינה הנידחת ביותר בארץ. עלינו לטפל בילד ולהבדיל את הטיפול בילדים העזובים. עובדה היא שבעיה זו הולכת וגדלה מיום ליום. על כן אני מבקשת, וזוהי בקשתי הנמרצת, לתת לנו האפשרות להתחיל בפעולה מידית בשטח זה, תנו לנו האפשרות להכין את האזרחים של מחר לא מסדרגה שניה אלא מסדרגה ראשונה!

תרשו לי לומר, שלא פל מוסדות הממשלה לבערה עזובה יתחייב תחת פיקוח. זה עתה הושלם הבניין "בית הנערה", ויש ברצוננו להקים, אדס, תוספת של ביתן, ונקים בו בתי מלאכה.

בכפר יחזקאל ישנו מוסד שהוקם ביזמת ארגון נשי החיילים בחיפה. זהו מוסד אידיאלי ומסודרים בו 55 ילדים קטנים.

נוסף לזה ישנו מוסד "גסטד", זהו מוסד פרטי. למעשה, מוסד זה הצביע על הצורך שיט לבקוט בטיפול בילדים. את המוסד הזה קבלנו מהגב' גסטד. כיום נמצאת במוסד זה 75 ילדים. והודות לטיפול המיוחד שאנו הגשנו לילדים הדפקטיביים הללו, מורגשת בהם הטבה, ואנו מקוים, שבעתיד נכלל לקבל תוצאות טובות.

גב' צ. בלוך: לאור כל האמור לעיל, אני מציעה להחליט מיד, לפנות אל מר זגני, ממשרד האוצר, ולהמליץ על הרחבת המוסד הזה.

ברצוני לציין, שאני מצדי, הסתדלתי לרכז את החברות העובדות הטובות ביותר לפעולה זו. חבר העובדים הנז' יהודים טובים אשר גותנים את מיטב מרצם לפעולה חשובה זו. אני מבקשת לאפשר למחלקת להתפתח.

בקשר למוסדות ילדים בארץ ברצוני לומר, שנעשה עוול ביחס אליהם. יש צורך בטיפורים במוסדות הללו. הייתי רוצה שנכניס, בתור דוגמה, סכום קטן מאד, כמו: 10 ל"י בערך, על חשבון שפורים לכל ילד הנמצא במוסד. וזה יוצא לצרכי סיוד המוסד, קניית ציוד חדש וכו'... אין בדעתי לדבר הפעם על נשנים הדרושים למוסדות הילדים. יש לנו מכשירים ארגוניים הנקראים "מרכז לסדור ילדים". יש לנו הסכמים עם המוסדות בארץ, ואין לנו מרטים לארגון נשים לפתוח מוסד חדש. אני מבקשת לקחת בחשבון - אם כבר הרשיתם לנו לנגוע בכל הבעיות - לתת את מלוא המלצתכם למען הכנס יעילות בעבודה במדור לגיל רך במדור לגיל בי"ס. יש צורך לעשות מאמץ לגיל הרך על מנת להכשירו לגיל הכשרה, אחרת יאדלו לנו אנשים עלובים.

א. הברסלי: שאלה לסדר: האם נשמע 4-5 סקירות בבת אחת או סקירה אחר סקירה?
אני מציע שנשמע סקירה אחר סקירה כדי שבלמד את הבעיה.

ג. טברסקי: אני מציעה שנשמע 4 סקירות נפרדות, ואח"כ נשאל את טאלותינו; כמו כן, שהיו"ר ירטה להקדיש עוד כ-20 דקות נוספות, על מנת לסמוע עד הסוף. ואם גם אז לא נצטרך - אני מציעה שנקבע ישיבה נוספת בתל-אביב למען יעילות עבודתנו בטוח זה.

מר יפת: מטעם משרד הסעד מרשו לי להציע שבב' מה-יפית תתחיל בסקירתה, כי בסקירה זו תשמעו את המטך הדברים באותו מדור שנאמרו ע"י גב' בלוך.

ג. טברסקי: אני מציעה שנשאל את טאלותינו אחר כל סקירה וסקירה.

גב' בלוך נתנה סקירה תמציתית על כל העניינים הנמצאים ברשותה. אני מסכימה לדבריה של גב' בלוך, שהועדה לטרותים צבוריים צריכה להימצא בקשר הדוק עם משרד הסעד מטן כל הזמן, ולא רק לקיים פגישה ערב אישור התקציב, ולכן אני מציעה, שבעתיד ננהג להיפגש ביתר/עם מנהלי המחלקות של משרד הסעד, תכיפות.

ברצוני לציין משהו קצר מדבריה של גב' בלוך. גב' בלוך התעכבה בדבריה על מצבם של המוסדות לילדים לפקטיביים; חברי הועדה ודאי נתקלו, בימים האחרונים, באותה הודעה שנתפרסמה בעתון, על אודות אשה צעירה שהרגה את ילדה בן השנתיים. אשה זו הייתה אורחת קבועה במוסד, ונתדפקה על דלתותיו למען סדר בו את בנה הדפקטיבי. אך לא נמצא בארץ מקום עבורו; וכך ניסתה לאבד את עצמה לדעת. עוד תופיע לפנינו אשה זו בתור רוצחת.

ג. טבוסקי:

לעצם הדברים שנאסרו ע"י גב' בלור, חסרים 2 דברים שהצעתי אותם באחת הישיבות הקודמות. אולם בענין ספעה של הגב' פרייך ברצוני לומר, שיש לבוא לידי הסדר איזה שהוא, או שיש לקבל את המוסד, או למסור אותו, ועכ"ל, ברצוני להזכיר לכם את שני העניינים אשר עוררתי בישיבה הקודמת: עורר הילודה - כזכור, אמרתי, שיש לבוא לעזרת האם היולדת, לפחות שבוע או שבועיים אחר הלידה; וקרן סטיפנדריות ללימוד כותת המסך מקצועיות של ילדים. היטבם ילדים רבים המוכשרים ללימוד אולם יד הוריהם אינה מטגת.

א. הנורמלי:

בזמנים הראשונים, כאשר הופיעה גב' פרייך בארץ, היתה לי ההזדמנות להכיר את סדרה

ולטוחח אתה על ספעה.

הערותי: (א) לדעתי, מוטב להכניס את

הילד למוסד מגיל צעיר, לא מפאת איזו התנצחות שהיא בין הילד והצבור, אלא הילד הנורמלי פחות או יותר, בחיי החיים צעירים, למעשה, נשפט נפשו במצבים קשים מאד.

אני מציע שמפעלה של גב' פרייך יוקלט בין שאר ספעלי המדינה. לדעתי, אשה זו צריכה להיות בין חברי העובדים הסוציאליים ובעזרתה תימצא הדרך הנכונה בסטח זה.

(ב) בענין הסטיפנדריות שאחברה טבוסקי

נגעה בהן, ברצוני לומר, שזה סייד לענייני החנוך.

(ג) אמרתי כבר פעם, ואחזור על זאת

שניתן המדינה זקוקה למוסדות, ומוסדות מסלה. מסילא היא מסתמטת בהחזקת המוסדות הללו.

אני יודע כמה מסלמים החורים עבור ילד

במוסד, אני לוקח את שני הגורמים החשובים במקרה זה: מסתחת הילד והמוסד הסוציאלי. הייתי מבקש מהגב' בלור למסור לנו את הסכום המדוייק שמסלמת המספחה, העיריות והרשויות המקומיות, סכום התקציב וכו' ומה דרוש למוסדות אלה באופן קונסטרוקטיבי; וסדוע אין המוסדות הללו יכולים לעבור לרשות המדינה.

ברצוני לומר, שהועד הלאומי הקציב

בזמנו סכום ניכר עבור עבודה סוציאלית לילד, הן בהזנתו והן בטיפולו, ואני מצידן שאני מעריך מאד עבודה סוציאלית, ביחוד עבור ילדים,

על כן אני מיעץ לנקוט צעדה בסטח זה,

ולמצוא את הדרך הטובה והיעילה ביותר.

ד. בצר:

ברצוני לומר לאלה היושבים אתנו בפעם הראשונה, שאם נקח את הפרטיפללים של הועדה

לטרותים צבוריים אשר נתמנתה מאז קום המדינה, כלומר, במסך תקופה של שנתיים, ונעידן בהם, כי אז היינו בוכחים לדעת שלא מעט טיפלנו בענייני מסרד הסעד. ברצוני להעיר את תשומת לב היושבות כאן, שבאש וראשונה עסקנו בענייני הסעד. ופעמים רבות הרגטנו את מידת הדחייפמט, וע"י כך מנו ועדות מסנה, ובצורה זו הזעקנו עזרה.

במגע

נכון הוא שאנו באים/בפעם הראשונה

עם ראשי המחלקות של מסרד הסעד. הנקודה העקרית שעומדת לפנינו היא העליה, וזוהי הבעיה העומדת במרכז עולמנו בכלל.

ד. נצד:

אשר לבעיות הילדים הדפקטיביים, החרטים והאלטים, הן בעיות רציניות וטרגיות מאד. אני יושבת בעוד ועדה וטומעת גם סם על אותן ההתלבטויות שמתלבטים בהן ראשי המחלקות. בכל זאת, עלינו לראות דבר אחד שהוא מרכזי בחנוך, ולתת את הטיפול בנוער עד כמה שאנחנו יכולים לתת; עד כמה שאנחנו מספקים מסיניטום, באיזו צורה שהיא וכו'.

אין להתעלם מדבריה של גב' בלוך, הנם דברים רציניים מאד. בזמן האחרון קראתי על העבודה הסוציאלית הנעשית בטויצריה, ואנחנו, בטטח זה, רוצים להידסות לטויצריה.

ילד
אני מסכימה לזה שהסכום של 12,5 ל"י שהטטלה מסלמת עבורו/טוסד סגנר הנו סכום זעום ואפסי, וכלל איננו מעורר. סכום זה יכול להקרא "בדיקת כלים". לעושת זאת, היה סן ההכרח לעורר בטטח זה, אולם אל לנו לטכוח שאין אנו יכולים לספק את כל רצוננו. אני שמחה שיסנה נסיה ויזמה חפסית מצד הצבור, כי ע"י כך אפשר להביע לאטצעים חפסיים.

אתן דוגמה: לפני שבועיים, הסתתפתי במפעל של ארגון אמהות עובדות בתל-אביב, והוחלט שם לאסוף 25 אלף ל"י לטובת המעבדות. זה לא קל, כי זוהי יזמה צבורית. ויש עשרות ארגונים כאלה היכולים לעשות מפעל כזה. לטבחם של הארגונים אומר, שיט להם רצון של עזרה הדדית.

ברצוני לדעת, מדוע מדורם של מספר כה רב של ילדים, נעשה באופן מרכזי? באיזה אופן מגיעים ילדים אלה יטר למרכז? מדי פעם בפעם אני מעוררת שאלה זו, כי היא אינה ברורה לי, ואני מעונינת לקבל פרטים נוספים בענין זה.

לסיום דברי, ברצוני לנקט את היו"ר לקיים סיור בזמן הפגרה, כי זה יעזור לעבודתנו.

היו"ר א. דקנטי:

ברצוני לשאול:
(א) קראתי בעתונות שילדים עבויינים מנכרים להיות בבית-הסוהר מאטר לחזור למוסד. ברצוני לדעת, מדוע, ומהי הסבה. לתופעה זו.

(ב) פעמים רבות קראתי בעתון שאין הטופט יודע לאן לסלוח את הצעיר העבריין.

(ג) ברצוני לדעת מה עושה המחלקה של גב' בלוך למען הוצאת הילדים הנמצאים בטיסיינים.

(ד) כמה מתבטאת העזרה של מחלקת החנוך בקטר למוסדות הללו?

גב' צ. בלוך:

מנהלת המחלקה לטיפול בילד בתוך תשובה כללית, ברצוני לענות ליו"ר וכן לחבר הכרמלי, כי יש להודות בדבר אחד, והוא, שכאן בארץ, עם ההתפתחות ההסטורית שלנו, מצאנו ילדים מופקדים וכל מיני בעיות נוער של ילדים בלתי מטופלים בחנוך. ולכן, אני חושב, שתפקיד המדינה ותפקיד הועדה לטרותיים הוא למצוא את תיאום העבודה בטטח זה. ארשה לעצמי לומר, כי רק באנגליה קיים חוק חנוך חובה מסנת 1800, ועד היום העבודה הסוציאלית סם מסלאת תפקיד חשוב מאד בטפול בנוער, על יד כל אזור חנוכי, יש אזור סוציאלי, וכך עוקבים אחרי הילדים. עלינו ללטור בכל זאת מהאנגלים.

גב' מה-יפית:

סנהלת הסחל' להזנת הילד דחיתי את נסיעתי לטבריה בגלל זה שהוזמנתי לישיבה זו. אם תרשו לי, אקצר מאד בדברי:

שם סחלקתי - הזנת הילד. זוהי פעולה חנוכית וסוציאלית כאחת. כיום אנו עומדים בפני עליה הטרונית, ורוב רובם של ילדי העולים הבאים ארצה, הנם ירודי חשקל, חלשים מאד, חולים וכו'. ואנו נקראים, באופן סבוהל, ע"י העובדות הסוציאליות וכך ע"י נוספים ואחיות הסטפלים בעולים - לפתוח מהר מפעלי הזנה, כי הילדים פשוט אינם יכולים להחזיק מעמד.

במקומות שאנו נותנים ארוחות-צהרים, מבקשים שנתן גם ארוחות-בקר. לילדים האוכלים בבית - אין אנו דואגים. אולם, אנו דואגים לילדים שהרופאים והעובדות הסוציאליות, כאסור, מבקשים וסטליצים לפתוח להם מקומות הזנה.

אנו נותנים הזנה החל מתינוק ועד גיל נוער. תינוק: מגיל חצי שנה, גנון, בית-ספר. נוער: גיל בית-ספר וטעורי-ערב.

המפעל הזה, כפי שאמרנו, הוא מפעל סוציאלי. ואנו, בתור עובדים סוציאליים, יודעים שפעולה סוציאלית זו היא גם פעולה חנוכית. זוהי פילנטרופיה ולא סוציאליוזציה, ולפיכך אנו קוטרם פעולות חנוכיות ע"י שתי אוכל: אנו מסתדלים לחנך את הילד לאכול את אותו האוכל שנמצא בארץ; אני אומרת שאנו לא רק מחבכים את הילד לאכול, אלא גם לאכול בכף וסזלג, כי ישנם ילדים אשר הם רואים בפעם הראשונה כף. ואף קרה פעם, שילדים מנסים לאכול את המרק במזלג. זוהי להם הפעם הראשונה שהם אוכלים אוכל מבוטל.

א. הכרמלי:

גם בדווים מבטלים. אני מתקומם בכל תוקף נגד אספורה זו. לא נשמע בדבר הזה: ילדים אוכלים מבטלים פפעם הראשונה בימי חייהם!!

גב' מה-יפית:

אני מצטערת מאד, אני מוסרת את הדברים כפי שהם.

אלה הם הדברים הקשים ביותר, כי כל ילד בא מארץ אחרת, והוא רוצה לקבל את אותו האוכל שהוא היה רגיל לאכול בארץ מוצאו. אצלנו בחדר האוכל, נמצאים ילדים מכל הארצות, וסה שבא לסולחן איננו מוצא חן בעינייהם, והילד אינו מוכן לאכול את המאכלים שאנו מגישים. אחד הדברים החנוכיים שמחובתנו להנהיג פה, הוא ללמד את הילד-העולה לאכול מה שיש ולהתאימו לארץ הזאת. ברצוני להוסיף, שילד האוכל ע"י הסולחן, בהגיעו לביתו הוא דורש את אותה הצורה שהנהגנו לו. על ידי כך אנו מכניסים קצת סדר לתוך הכתים. אנחנו מספיעים במובן שח בהרבה על הבתים, סליחה, על האוהלים - כי אי-אפשר לומר בתים מפני שיש רק אוהלים. כמו כן, אנחנו לא מסכיפים לתת, בסום פנים יאנפן, ארדה אחת חינום, ללא חסלום; אנו מדגילים אותם שישלמו את החסלום הקטן ביותר, אפילו חצי גרוט לארוחה. ע"י זה אנו מחבכים את ההורים וגם את הילדים. והנה הצד החנוכי שבדבר. אותם התקציבים שאנו מקבלים הם אולי מתאימים לחלק העסירי של אותו מספר הילדים הטקבלים אצלנו אוכל. אוכלים אצלנו ילדים אמידים יותר, ואלה עוזרים לנו במפורטים גדולים יותר, אשר מהווים חלק של 40% של ההזנה.

ברצוני לנגוע בנקודה בעיות: טובן טאליו שאנו עושים את כל מה שיש ביכולתנו. גם במקורות נידחות, להגיש ארוחות-בקר וצהרים.

גב' מה-יפית:

ישנם גם כמה מקומות שאנו נותנים ארוחת-4 במקום ארוחת צהריים; ישנם סניפים שאנו מגישים שם ארוחה קלה. הקושי הוא בהשגת פרודוקטים מינימליים. עובדים ואדטים רבים ואין אנו מקבלים מאוסה, אף לא את הצרכים המינימליים ביותר, למרות זה שיש לנו קשרים הדוקים עם משרד החקלאות. אנו סתמטים במצרכים שיטנם ולוקחים ממסעדה למסעדה.

עומדת לפנינו בעיה יותר קשה, והיא - למצוא בנקודות החדשות והנידחות, נשים על מנת להעסיקן בעבודות-הבטול, כי אין אנו יכולים להעסיק אשה מן החוץ. וכמו כן אנך נתקלים בקושי עצום כאשר איננו יכולים למסור לה תפריט בכתב ולבטל לפיו, כי אין היא יודעת להתנהג לפי הכתוב. וכך זה מצריך מדריכות רבות כדי לשבת על ידה וללמדה: מה זאת כמות, כמו 100 גרם, וכו'.

אנו מסדרים קורסים קצרים מאד למבטלות, כי יש למצוא טפה משותפת אתן. בחופש פסח עומדים להקים קורסים כאלה כבאר-שבע, בצפון הארץ, בפרוזדור ירושלים ועוד. קושי עצום הוא ציוד הטטבים. אי-אפשר, למשל, להשיג ללחם. יש לנו עוד מספר קטן של קערות ומזלגות. פרימוס אין לנו, ואנו נאלצים לבטל בצורה אפרימיטיבית ביותר.

אנו מסתדלים עד כמה שאפשר, להקים בסביבה מטבח מרכזי גדול אשר לשם יובל האוכל. ברצוני לתת דוגמא, אשר לדעתי היא דוגמא לעבודה נאה. ברמלה ישנם 1100 ילדים האוכלים במסעדה שלנו. אנו מגישים שם את הארוחות לתנוקות, לבני-ילדים, בית-ספר מקצועי לנערים, בית-ספר מקצועי לנערות, ובסך-הכל קצתם 1400 ילדים. לדעתי זוהי עבודה נאה.

לעומת זאת יש לנו נקודה קטנה אחרת שנוקקים לארוחת כאלה 40 וכמה ילדים, המתחלקים כדלקמן: 20 ילדי זן, 6 נוער עובד לומר ועוד. ואת כל זה קשה לארגן. כי אין מדריכות אין מפקחות וכל זה מכביד מאד. ואנו במקלנט עוד בקטיים עצומים בהשגת המינימום של התקציב.

אנו נמצאים ב-250 נקודות בארץ, אשר 40 מתן זן נקודות ישנות מלפני קום המדינה. הקיטובו מסעדות ב-20 נקודות בעלות אוכלוסיה ערבית, מה שלא היה קיים לפני כן. מספר סניפים-ילדים שאקיימו בארץ, מגיע ל-1000 בקירוב.

מספר הילדים הניזונים הוא כ-70 אלף, מזהו 35 אלף ביטוב מלפני קום המדינה, כולל כ-10 אלף ילדי עולים; 6 אלף ילדי מעוטטים; וכ-30 ילדי עולים במקומות בטוטים, מוטבי עולים, מעבדות וכו'.

סוגי הילדים הם:

- ילדי בית-ספר;	50 אלף
- ילדי גן ובגון;	15 "
- תינוקות;	3 "
- שעורי-ערב, בתי-ספר מקצועיים וכו'.	2 "

מספר העובדים במסעדות הוא 1200 במסדות. טלמות וחלקיות.

אספר בקצרה על "יוניצף": מספר הילדים הנהגים ממרכזי "יוניצף" באמצעות המחלקה הוא 75 אלף; במסעדות ילדים - 50 אלף; ארגוני נשים, מוסדות עליית-הנוער, מוסדות סגורים ועוד - 25 אלף.

גב' סה-יפית: ס-1.9.50 עד 1.3.51 נתקבלו מצרכים כדלקמן:

280	טון	אבקת חלב רזה;
43	"	סרגרינה;
65	%	סוכר;
80	"	אורז;
36	"	גבינה צהובה.

הערך הכספי הוא כ-65 אלף ל"י לתקופה של 7 חודשים, או 9 אלף ל"י לחודש. מזה:

6000	ל"י	למסעדות ילדים;
3000	ל"י	ליתר המוסדות.

לדעתי, זה לא מספיק ויטנה אפשרות לתקן

את הסכב.

ברצוני להתעכב על התקציב של שנת 1950/51:

230 אלף ל"י היה התקציב הסנתי הרגיל;

45 " " נתקבל מכספי מעברות.

275 אלף ל"י בסך הכל.

ס-1/4/50 עד 30/11/50, הוצאו 160 אלף ל"י;
דס-1/12/50 עד 31/3/51 הוצאו 115 אלף ל"י. בסך הכל הוצאו 275 אלף ל"י. מזה: 26 אלף ל"י בחודשים דצמבר 1950; ינואר 1951, ביחד - 50 אלף ל"י; 32 אלף ל"י - בפברואר-מרץ 1951, ביחד - 85 אלף ל"י.

תקציב סינימלי הדרוש לתקופת 30/9/51-

1/4/51; אם אנו נפתח עכשיו מסעדות נוספות עבור 12 אלף ילד, נסדק לסכום של 24 אלף ל"י. יש לציין שארוחה אחת לכל ילד עולה 2 ל"י לילד אנו מקווים לקבל הכנסה מילדים, בטמוצע 30 מרוסה לחודש - 3600 ל"י

נסאר, איפוא, סכום של 20.400 ל"י. אם נחלק סכום זה ל-6 חודשים, יצא לדשותנו סכום של 3300 ל"י לחודש.

צירוד חד-פעמי לפי 2 ל"י לילד
חלקי 6 חודשים -

4000 ל"י

בסה"כ תוספת ילדים באפריל-יוני 24.400 ל"י

32,500 ל"י

יוצא לפי ההוצאה לחודש מרץ

24,400

תוספת ילדים באפריל-יוני

56,900 ל"י

בסך-הכל

341,400 ל"י

לחודש אחד ולתקופת אפריל-ספטמבר

זב"ח סה-יפ"ח:

ק י ס נ ח :

בחופס הקיץ מסדרים קייטנות. בסנת חס"י הסתתפו בקיטנות
12 אלף ילד (עקב סחלת שתוק הילדים הסספר היה קטן מאד.) והוצאה
היתה כ-100 אלף ל"י.

30.000 ל"י	-	מתלומדי הילדים	<u>ההבנסות:</u>
25.000 ל"י	-	סועצות מקומיות	
45.000 ל"י	-	מטרד הסעד	
<u>100.000 ל"י</u>			

הצעה לסנת חס"א:

יטתתפו מיניסום 30 אלף ילד.

100.000 ל"י	-	10 ל"י	מסנצע טל	10.000	ילד לפי	<u>הוצאות:</u>
56.000 ל"י	-	7 ל"י	" "	8.000	" "	
60.000 ל"י	-	5 ל"י	" "	12.000	" "	
<u>216.000 ל"י</u>						

הכנסות:

80.000 ל"י		50.000 ל"י	-	מתלומדי ילדים
		30.000 ל"י	-	סועצות מקומיות
136.000 ל"י				נ ס א ר
10.000 ל"י				הוצאות להסוך הזנה בחופס הקיץ
<u>10.000 ל"י</u>				נופס לצוער עובד
156.000 ל"י				ב י ח ד
113.800 ל"י				תקציב 2 חדסי הזנה לפי הנ"ל
<u>42.200 ל"י</u>				ח ס ד

ס י כ ו ס :

341.400 ל"י	-	1951	לזנה אפריל-ספטמבר
<u>42.200 ל"י</u>	-		תוספת לתקציב דו-חדסי לקיטנות
<u>383.600 ל"י</u>			י ח ד

זהו הסכום המינימלי שנחוך לי לפי

תפירוט ולעיל.

א. הכרמלי:

סאלותי:

האזכרים

סאלין שאזנת הידיעה כי דשנים ללחשת בארץ, /
אוכל סבוטל בפעם הראשונה בימי חילוף? כי אם כן - ידיעה זו
סזעזעת ביותר. על כן אני מציע סנוכיה את אס"תות הידיעה בזה
סבלך לבתי העולים ונסאל אותם, כי לדעתי זוהי טעות בעיקרה.
ואני אומר כי עלינו להזהר בבטויינו מפני טעל ידי כך נהפוך
את ארצנו לארץ ברברית.

ד. נצר:

הסקירה סביתנה כאן, הנה סקירה תמציתית
אשר נותנת ידיעות סקיפות.

ברצוני לומר לסנהלת המחלקה, סלא תחיה
באטליות, כי לא יהיה לנו תקציב לכך, ולכן ברצוני ליעץ לחברה
הסנהלת את הסדור, לבדוק מה עדיף למה, ומה הוא ההכרחי ביותר.

ג. טברמטי:

ברצוני לפנות לחכר הכרמלי, סלא יתלהב
מסמיעת הסברותיה של ההנהלה מה-יפית.
נאמר מה שנאמר, לא על מנה להנטיץ את הדסה אלא רק לסם הסברה.

הצעתי היא, סעלינו לסמוע את כל סנהלות
המחלקות, ושה הן תאחדנה לנו מה הם הצרכים הרצויים ביותר, ואז,
אנו, בתור ועדה לסדרות צבוריים, יהיה מוטל עלינו לראות מה עדיף
סמה, וכיצד הכסף יחולק.

הי"ר א. רמנטי:

הערותי:

(א) בקטר להזנת העולים החדשים, לדעתי,
כדאי להתחשב עמהם, בימים הראשונה לבואם ארצה, ולראות את המנהגים שלהם,
כי זה בלתי-אפשרי להרגיל אותם לאכול את אותם המאכלים שאוכלים
כארץ. לסטל, אני עצמי, אינני יכול לאכול את המרגרינה הגד היום.

(ב) בקטר להזנת הילדים בסעות הערביים:
אינני יודע אם זה כל כך חיוני ואולי אפשר יהיה לונתר על סעיף זה.

(ג) בקטר לארגוני נוער לקייטנות, לדעתי,
יש צורך לברר אם אנו סוכרחים להקציב סכום של 5000 ל"י.

גב' ח. סה-יפית:

סנהלת המחל' להזנת הילד בראסית דברי, ברצוני להביע את צערי
על סנפלה טעות בדברי, וחכר הועדה הכרמלי
לא הבין אותי כהלכה. אני אומרת שהיתה אי-הבנה. אולי לא הצלחתי להביע
כראוי את דברי, ואתו הסליחה.

בתשובה לחברה נצר:

הסברתי כיצד בנית את התקציב, ולדעתי,
אנו רטאים להציע אותו. אינני יכולה לתאר לעצמי, איך נוכל להוציא
פחות מהסכום המוצע. זהו הסכום המינימלי. ניקח לסנהלת מה שסנהלת
היא לא תסכים בסום פנים ואופן לעבוד באם לא תסכורת הגובה.

ברצוני רק להסביר לכם, סלא נוכל לומר
לילדים המקבלים את ארוחתם אצלנו: אין אנו יכולים להמטיץ להזין
אתכם מפאת חוסר תקציב.

בנ"ח. סה-יפית:
בהמסך דברי ציינתי, כי אנו מחנכים את
הילדים לאכול לאט-לאט את הסזון הנמצא
בארצנו; כסו כן אמרתי, שאנו מעסיקים נשים לעבודות הביטול סמוכתי
הסקים; ואנו מחפטים את הצרכים הקרובים לסנהגיהם אם כי אנו נתקלים
בקטיים. יש לנו גבינה צהובה אשר הצולים פוסלים אותה בהחלט.

בקסר לנוער עובד הלומר טעורי-ערב:

נדרסנו ע"י המורים והארבוננים להגיס לנועריים
אלה ארוחה. מספרם מגיע ל-2000 ילד. אולם אנו יכולים לבטל מחסבה זו.

אני מודה, בטס יו"ר הועדה והחבריים,
לסתי החברות שנתנו לנו את סקירתן על

ד. נצרן

המחלקות שהן סנהלות.

היטיבה ננעלה בטעה 11.30.